

Heimly Ungdomsskole.

«Ut mot fjorden i et bakkehell,
mellom bjørketrær
ligger Heimly, bygd på Norges
fjell, skolen vi har kjær.
Her er frukten av Guds egen ånd.
Her går bønn og arbeid hånd
i hånd.
De som var her, synger glad i kor:
Beste sted på jord».

(L. Gudmundsen).

Den 16. november 1956 kunne Heimly feire sin 40-årsdag. 24.— 26. juni 1915 hadde Troms Indremisjonskrets årsmøtet sitt på Engenes. Ut av orda og tårene på det møtet fødtes vedtaket: Nå går vi til bygging av en skole for ungdommen i Herrens navn, så vi kan lede våre barn inn til livets dypeste kilder. —

Det blei straks satt ned en komité til å arbeide med saken. Det var ordfører Ingv. Andersen, emissær H. Breivoll, lærer Elvevold, lærer H. Nilsen, diakon Risvold, skolestyrer Bjørhovde, kirkesanger Hornberg, sekretær Rydningen, skoleinspektør Osnes og lærer Sev. Ytreberg. Ålt 6 dager etter møtte denne komiteen hos fru Marie Karolius, Finnsnes, etter innbyding. Fru Karolius lot komiteen velge tomt på eiendommen, og her blei skolen liggende.

Og snart begynte innsamlinga til skolen. En innsamler forteller: Jeg kom til en familie. Der hadde de nettopp hatt stormskade på huset sitt, hadde vært heimsøkt av sykdom og dødsfall og hadde hatt store utgifter til doktor og medisin. Men da talen reiste seg om skolen, gikk mannen etter en femkrone og gav den fra seg og kona. Slik var ånden og viljen mellom folk.

Sekretær Bertran Nilsen tok frivillig på seg det store kassererarbeidet. Statskonduktør Amundsen, Tromsø, utførte tegningene, som blei omarbeidet flere ganger, praktisk talt gratis. Kjøpmann Sevaldsen, Finnsnes, overtok det lokale kassererarbeidet. Brødrene Eidissen bistod med råd og dåd. Kjøpmann Bell gav fri landførsel. Byggmester Mikalsen tok på seg byggearbeidet. Emissær H. Breivold tok på seg å samle inn byggekapitalen. Når han traff folk som han mente hadde rå til å gi, bad han frimodig om en tusenkroneseddel der andre ville ha bedt om en 50 — eller

100 kroner. Før han la ned, hadde han samlet inn kr. 70.000,00. Nevnes bør også grosserer Edv. Falck, Tromsø, som ofret mye.

Når det bryter i folk, samler det seg ofte om en enkelt person, og personen denne gangen var lærer Sev. Ytreberg. Han må vi nevne som den som bar skolen fram. Han hadde mer enn nok med arbeidet sitt i lærer- og gartneryrket. Som han pleide de unge plantespirene, slik så han det også som en livsoppgave å plante «menneskespirene». Han sparte seg hverken dag eller natt, gjorde innkjøp, skaffet arbeidere og førte tilsyn med bygget.

15 måneder etter at oppropet var sendt ut om hjelp til skolebygget, tok Heimly imot det første elevkullet. 63 jenter og gutter. Den 26. samme måned var åpningsfesten. Ytreberg holdt åpningstalen, og biskop Dietrichsen innvielsestalen over Salme 110, 3: «Ditt folk møter villig fram på ditt veldes dag. I Hellig prydelse kommer din ungdom til deg, som dugg ut av morgenrødens skjød».

På tårnet til Heimly lyste et spir. Det pekte opp mot himmelen. Du vil finne spiret der idag også. Det symboliserer en viktig del av skolens mål, nemlig å lede de unge til Kristus.

Snart blei skolen for liten, og i 1933 blei det reist en ny bygning med saler for trearbeid og gymnastikk.

Så gikk kull etter kull ut fra Heimly ungdomsskole helt frem til krigen 1940. I krigstida fram til frigjøringa blei skolen beslaglagt til militære formål av okkupasjonsmakta. Da freden kom og Heimly blei frigitt, var skolen i en sørgelig forfatning. Alt var nedslitt, vindusruter knust, dører borte, sentralanlegget ødelagt, alt elektrisk materiell var fjernet, klasserommene oppdelt i smårom og veggene sjatter i de underligste farger.

Det blei et økonomisk løft for å få skolen i brukbar stand, og med det samme måtte en nytte høvet til forbedringer i kjelleren. Dette arbeidet skulle vise seg å koste mer enn å reise skolen i 1916.

Sekretær Ellingsen med støtte av styret for skolen måtte planlegge og sette reparasjonsarbeidet igang. Og skolen var ikke ferdig da den nye styreren, pastor Rikvald Skaaheim, kunne ta over stillinga. Selv om mye var gjort, så er vi takknemlig fordi han ikke snudde i døra, men tok fatt med å få skolen i brukbar stand. Alt høsten 1946 kunne han ta imot det første kullet etter krigen, det 25. i rekka. Eleveen fikk melding om at de måtte ta lamper med seg, for det elektriske anlegget var ikke ferdig. Heldigvis blei det ikke særlig bruk for lampene. Elektrikerne fikk i alle fall ordnet med et provisorisk anlegg. Om ikke alt var i så fin stand, var det likevel 67 takknemlige elever som kom til skolen det året. På nytt fulgte kull på kull, og idag finner du det 35. kullet i arbeid ved skolen.

Økonomien ved skolen har ikke alltid vært lett. Det kunne være vanskeligheter før krigen som etter krigen. Tungt var det å få pengene til å rekke til da en skulle sette skolen i stand. Indremisjonsforeningene rundt om gav til kjøp av inventar på elevrom og i klasserom. Sogneprest Svendsen (nå på Sortland)samlet inn kr. 10.000,00 som gave til skolen. Også denne gangen kunne en merke offersinnet ute blant folk.

Skolen har hatt rikstilskott fra 1925, har fylkestilskott, og Lenvik kommune yter hvert år kr. 1000.00. Dessuten yter Staten nå store elevstipendier.

Søkninga til skolen har alltid vært god, selv om den har gått i bølger. Etter krigen har den vært særlig stor. Alltid søker det over 100, nærmere 150

ungdommer om opptaking, mens skolen bare har interneringsplass for omlag 65 elever.

Skolens styre er nå: Formann sekretær Elling Ellingsen, styremedlemmer: fiskekjøper Johs. Leinebø, lektor Lars Gjukastein og skolestyrer Mortensen.

Skolerådet: Formann gårdbruker Peder Bjørkås. Medlemmer i rådet: Jakob Rørslett, Helene Lenvik, Magda Holme, Oddvar Johansen. Elling Ellingsen, Jens Bjelland og Sverre Mortensen.

I de 40 åra har skolen hatt 5 styrere: Ivar Kinn 1916—20. Olaf Lohne 1920—24, Ivar Bjørdalsbakke 1924—46, Rikvald Skaaheim 1946—54, Sverre Mortensen fra 1954 —.

Skolen har hatt et elevlag som har arbeidet trofast. Før krigen gav det blant annet piano og annet verdifullt utstyr.

Etter krigen har elevlaget fortsatt arbeidet sitt. Det har gitt stoler til forsamlingssalen, fullt utstyr til A-salen (undervisningssal) og i året som gikk, gav det en oppvaskemaskin til kjøkkenet. Midlene har de samlet inn ved julemesse og lotteri.

Nå står skolen foran nye utvidingsplaner. Det skal i første omgang reises et bygg med 2 nye handarbeidssaler for jenter og nytt skolekjøkken. I annet byggetrinn kommer gymnastikksalen. Dersom alt går etter våre beregninger, vil vi kunne ta til med første byggetrinn til våren. Skolen har fått et ganske stort lån, men vi skulle helst kunne bygge uten lån. Derfor pågår det nå en ny innsamling til nybygget. Vil vi møte offersinnet til de gamle i våre dager? Ja, se det vil den første tida heretter vise oss.

I den tida skolen har virket, mener vi at den har utført et samfunnsgagnlig arbeide. I dag finner en mange av våre elever i de forskjelligste yrker, og det er med interesse vi har merket oss at de unge har funnet sin plass i samfunnet og fyller den godt der de virker. Ikke minst er det oppmuntrende å se hvor mange det er som har fått øynene opp for det kristne livssynet.

Og Heimly ungdomsskole vil trofast arbeide videre med å føre de unge framover til gode samfunnsborgere og bekjennende kristne.

«Her blir sådd, her spirer det og
gror ifra år til år.
Livets sed, Guds rene, klare ord
i de unges vår.
Det gir rette svar i prøvetid,
Det gir seier i de unges strid.
Heimly - vokter over livets ord-
Beste sted på jord».

(L. Gudmundsen).

Sv. Mortensen.